

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 41P/118/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119214220
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7119214220.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Zuzanou Kudlovskou v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Y. W., B.. XX.X.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Košice, dieťa rodičov, matka: T. Z. G., B.. XX.X.XXXX, X. H.Š. B. Č.. XX, právne zastúpená JUDr. Kristínou Malou Piovarčiovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20 a otca: N.. Y. W., B.. XX.X.XXXX, O. X. P. W., J. XX, právne zastúpený Hagyar & Partners s.r.o., advokátka kancelária so sídlom v Bratislave, Vlčkova 8/A, Bratislava, IČO: 51 473 208, v konaní o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, t a k t o

rozhodol:

I. Súd zveruje maloletého Y. W., B.. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

II. Otec je povinný prispievať na výživu maloletého Y. W., nar. XX.X.XXXX sumou 1.200,- € mesačne, počnúc 27.11.2019 do 28.2.2020 s tým, že suma 500,- € bude určená na tvorbu úspor, od 1.3.2020 sumou 550,- € mesačne do 31.8.2020, od 1.9.2020 sumou 550,- € mesačne, z toho 250,- € na tvorbu úspor, a to až do 31.3.2021, od 1.4.2021 sumou 1.200,- € mesačne, z toho 500,- € na tvorbu úspor, do budúcnosti s tým, že bežné výživné vo výške 700,- € je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, a úspory do 15. dňa v mesiaci na osobitný účet, ktorý bude zriadený v prospech maloletého dieťaťa matkou, a to v bankovej inštitúcii do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že matka tento účet, ako aj číslo účtu, aj bankovú inštitúciu oznámi otcovi do 3 dní od jeho zriadenia.

III. Dlžné výživné, ktoré vzniklo za obdobie od 27.11.2019 do 30.4.2022, pokiaľ ide o bežné výživné vo výške 4.993,20 € je otec povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám matky.

IV. Dlžné výživné, ktoré vzniklo na sporiacej časti za obdobie od 27.11.2019 do 30.4.2022 vo výške 9.816,64 € je otec povinný zaplatiť do 15 dní, od kedy mu matka oznámi, že došlo k zriadeniu osobitného účtu u maloletého v bankovej inštitúcii, ako aj číslo účtu, ktorý bude zriadený na tvorbu úspor maloletého.

V. Styk otca s maloletým sa neupravuje.

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

VIII. Súd nepriberá do konania Radu pre práva dieťaťa so sídlom Spartakovská 3 v Trnave.

odôvodnenie:

1. Matka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.11.2019 domáhala voči otcovi maloletého, aby súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia majú právo dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, a otec je povinný prispievať na výživu maloletého Y. sumou 1.500,- € mesačne

vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Návrh odôvodnila tým, že s otcom maloletého nežijú v spoločnej domácnosti, a na výkone rodičovských práv a povinností k maloletému sa nevedia dohodnúť. Popísala stručnú genézu ich vzťahu, z čoho vyplýva, že s otcom maloletého tvorila pár od roku 2013, a v júli v júli 2015 sa zamestnal v Číne, v meste Baoding a odcestoval tam. Na Slovensko sa vracal sporadicky, udržiavali vzťah na diaľku. Dňa 10.5.2016 sa im narodil syn Juraj, pričom jeho otec bol v tom čase v Číne, a na Slovensko chodieval na návštevy na pár týždňov. Neskôr matka chodievala aj so synom za otcom do Číny v čase, kedy bola so synom na rodičovskej dovolenke. S otcom maloletého mali uzatvoriť manželstvo, avšak s dôvodu citového odcudzenia k uzavretiu manželstva nedošlo. S otcom plánovali spoločný život v Košiciach, verila mu, že sa vráti na Slovensko, preto si tu našla aj prácu. Dúfala, že otec uprednostní rodinu pred kariérou a peniazmi, čo sa však nestalo, preto vzťah ukončila. Maloletý v čase podania návrhu navštevoval Súkromnú materskú škôlku, za ktorú matka uhrádzala sumu 240,- € mesačne a otec jej neprispieval pravidelne. Matka poukázala na to, že otec (v čase podania návrhu) bol v Číne zamestnaný na pracovnej pozícii Senior Lead Engineer EOL Engineering & Testing s čistou mesačnou mzdou vo výške cca 10.000,- €, čo je jej známe do júla 2019. Od júla 2019 však postúpil na vyššiu pozíciu, s ktorou je spojená aj vyššia mzda. Túto odmenu však matka uviesť nevie, v akej je výške, avšak má nadštandardný príjem, o čom matka vie, nakoľko spolu s otcom tvorila pár. Navyše otec má aj iný majetok, a to nehnuteľnosti, s ktorými disponuje. Matka sa v čase podania návrhu obávala aj toho, že otec bez jej vedomia a súhlasu vycestuje s dieťaťom do Číny a zotrvá tam, keďže otec vie bez problémov zabezpečiť čínske víza, ako to vybavil aj pre nich v čase, kedy za ním chodievali do Číny. Otec sa neohlásene vracia na Slovensko, bez jej vedomia vyberie maloletého zo škôlky, čo jej následne iba oznámi, bez snahy o dohodu, či záujmu o to, že má s maloletým naplánovaný nejaký program. Taktiež rodičia otca vyberajú maloletého zo škôlky bez vedomia matky a rozhodujú o jeho aktivitách, na ktorého maloletého svojvoľne odnášajú, s čím matka nesúhlasí, pričom otec jej to iba direktívne z Číny oznamuje. Navyše otec účelovo prevádza svoj majetok bezodplatne napr. na svojich rodičov, aby sa zbavil majetku, a aby platil čo najnižšie výživné.

2. Matka zároveň s týmto návrhom na konanie vo veci samej predložila aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý odôvodnila tými istými skutočnosťami a žiadala, aby maloletý bol zverený dočasne do jej osobnej starostlivosti a otec, aby bol povinný prispievať na výživu maloletého sumou 750,- € mesačne počnúc vykonateľnosťou uznesenia, aby otcovi súd zakázal s maloletým Y. vycestovať mimo územia Slovenskej republiky, a to až do právoplatného skončenia konania o úpravu práv a povinností k maloletému. Matka k návrhu priložila aj listinné dôkazy vymenované v návrhu, ktoré preukazujú maj preukazovať jej tvrdenia v návrhu.

3. Súd na návrh matky nariadil vo veci neodkladné opatrenie uznesením sp. zn. 41P/118/2019-70 zo dňa 11.12.2019 v tom znení, že zveril maloletého Y. do osobnej starostlivosti matky. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 500,- € mesačne, zakázal otcovi s maloletým Y. vycestovať mimo územia Slovenskej republiky bez súhlasu matky. V prevyšujúcej časti, čo do požadovanej výšky výživného návrh zamietol a stanovil, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o úpravu práv a povinností k maloletému vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 41P/118/2019. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie otec voči III. výroku, ktorým súd zakázal maloletému vycestovať s otcom bez súhlasu matky mimo územia SR. Matka v priebehu odvolacieho konania vzala návrh na zákaz vycestovania otca s maloletým mimo územia SR späť, a preto odvolací súd uznesením sp. zn. 8CoP/25/2020 zo dňa 28.2.2020 pripustil späťvzatie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti o uložení zákazu otcovi vycestovať s maloletým Jurajom mimo územia SR. Zrušil uznesenie prvostupňového súdu a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti zastavil. Otec, ani matka v prevyšujúcej časti nariadeného neodkladného opatrenia odvolanie nepodali.

4. Otec sa k návrhu matky na úpravu práv a povinností k maloletému vyjadril podaním doručeným súdu 28.1.2020 a uviedol, že súhlasí, aby bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky, aby obaja rodičia mali právo zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok, a pokiaľ ide o výživné, nesúhlasil s navrhovanou výškou výživného zo strany matky 1.500,- € mesačne, ale navrhol určiť výživné pre maloletého v sume 1.000,- € mesačne, z toho 500,- € na výživu maloletého a 500,- € na tvorbu úspor pre maloletého na osobitný účet počínajúc právoplatnosťou rozsudku do budúcnosti. Styk otca s maloletým nenavrhol upraviť, nakoľko sa rodičia na styku s maloletým vedeli dohodnúť v čase, kedy sa otec maloletého zdržiaval na území Slovenskej republiky. V rámci tohto vyjadrenia otec uviedol, že v čase, kedy matka podávala návrh na úpravu práv a povinností k maloletému sa nachádzal v Číne, kde pracoval. V čase podania tohto vyjadrenia sa otec nachádzal na Slovensku z

dôvodu nemožnosti jeho návratu do Číny kvôli Corona vírusu, pričom po skončení dovolenky sa otec dieťaťa mal vrátiť do Číny dňa 31.1.2020. Zároveň uviedol, že pokiaľ ide o darovanie bytu na Huncovskej ulici v Košiciach, bolo to jeho rozhodnutie bez nátlaku, že tento byt daroval svojim rodičom, na základe svojho morálneho presvedčenia, keďže mu s bytom pomáhali. Uviedol, že počas telefonických rozhovor sa matke maloletého snažil vysvetliť, že napriek tomu, že by staranie sa o ich syna v Číne bolo pre neho komplikáciou, vie sa oňho postarať, avšak nemal v žiadnom prípade úmysel ho zobrať do Číny bez súhlasu matky, pričom technicky to ani nie je možné, keďže na vybavenie víz pre dieťa je potrebný úradný doklad so súhlasom matky. Uviedol, že jeho rodičia vyberajú syna na základe jeho súhlasu, a taktiež súhlasu škôlky, ktorá je upovedomená a oboznámená s tým, že dieťa môžu vyberať aj starí rodičia zo strany otca. Otec tvrdil, že to, že starí rodičia prídu dieťa vybrať, matke oznamuje. Otec poukázal tiež na to, že z rozhodnutia matky ukončiť ich vzťah, bol nešťastný a nevedel sa s tým zmieriť. Chcel pristupovať zodpovedne k starostlivosti o syna a podieľať sa na nej, ako mu to bude umožnené. K tomuto vyjadreniu otec predložil taktiež listinné dôkazy, ktoré mali preukázať jeho tvrdenia v tomto vyjadrení, mimo iného aj výpis z účtu vo VÚB banke na Slovensku, z ktorého vyplýva, že za obdobie mesiacov február 2019 až august 2019 mu od zamestnávateľa bola poukázaná suma 7.920,- € mesačne, v septembri 2019 suma 6.198,26 €, a v októbri 2019 4.950,- €, taktiež v decembri 2019. V novembri 2019 suma 4.455,- €, a v januári 2020 suma 4.125,- €. Z týchto výpisov však nevyplýva, či ide o kompletnú mesačnú čistú mzdu otca od zamestnávateľa, alebo iba časť tejto mzdy, ktorá bola poukázaná na tento účet, nakoľko otec uviedol v svojom vyjadrení, ktorého súčasťou boli tieto výpisy, že nemá k dispozícii svoju pracovnú zmluvu, ani dodatky k tejto zmluve a potvrdenia o príjme, nakoľko tieto listiny sa nachádzajú v mieste jeho bydliska v Číne, keďže on je momentálne na Slovensku kvôli Covidu. Taktiež predložil aj výpis z VÚB, že platil za škôlku na maloletého platby za obdobie október 2018 až 2019 december, a tiež výpis z pohybov na účte, kde posielal matke finančné prostriedky, ale bolo to v roku 2016, 2017, 2018, a taktiež raz v roku 2019 v máji. Z výpisu VÚB banky z 22.1.2020 vyplýva, že z tohto účtu boli uhrádzané sumy na účet matky s tým, že v jednotlivých mesiacoch si otec zo sumy 500,- € odrátať sumu určenú na úhradu škôlky, čo bolo cca 270,- € mesačne, ako to vyplýva aj z ďalšieho výpisu, ktorý predložil, že uhrádzal túto sumu na účet škôlky.

5. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 11.4.2020 sa otec domáhal zníženia výživného určeného neodkladným opatrením z 11.12.2019, a to na sumu 300,- € mesačne, a zároveň žiadal aj upraviť styk s maloletým v rámci tohto neodkladného opatrenia. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že od vydania tohto neodkladného opatrenia, a taktiež od podania návrhu matky sa zmenili pomery na strane otca, a tiež situácia medzi otcom a matkou týkajúca sa dohody rodičov ohľadom styku otca s maloletým. Otec už nepracuje v Číne, kde ukončil pracovný pomer, a to s ohľadom na jeho vôľu byť s maloletým čo najviac a participovať na starostlivosti oňho v rovnakej miere ako matka, preto sa snažil si hľadať prácu na Slovensku už skôr, ešte predtým ako matka podala tento návrh s úmyslom vzdať sa práce v Číne a vrátiť sa späť na Slovensko. Otec sa o to pokúšal ešte v roku 2019, keď s matkou tvorili pár, kde sa uchádzal o pracovnú pozíciu u svojho terajšieho zamestnávateľa. V júli 2019 otec absolvoval Skype pohovor so spoločnosťou Garret Motion Slovakia s.r.o., následne aj pohovor osobný v auguste 2019, avšak v septembri 2019 bolo otcovi oznámené, že na jeho pozíciu bol vybraný iný uchádzač. Otec si nevedel dlho nájsť na Slovensku zamestnanie z toho dôvodu, že je pre pozície na trhu práce na Slovensku v jeho odbore je prekvalifikovaný. Následne so spoločnosťou Garret Motion Slovakia s.r.o. preňho nakoniec našli vhodnú pozíciu, a tak otec začal pracovať na Slovensku, dňa 28.2.2020 uzatvoril pracovnú zmluvu s touto spoločnosťou, a teda od 1. marca 2020 je zamestnaný na Slovensku. Otec na strane 9. tohto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádza, že od 1.3.2020 bude jeho príjem vo výške 3.000,- € brutto, t. j. 2.100,- € netto v spoločnosti Garret Motion Slovakia s.r.o., čím na jeho strane došlo k výraznému zníženiu jeho príjmu, a k výraznej zmene pracovných podmienok. Príjem otca sa znížil päťnásobne oproti jeho príjmu, ktorý dosahoval v zamestnaní v Číne. Preto navrhol, aby výživné bolo platené iba v nevyhnutnej miere v sume 300,- € mesačne. Pokiaľ ide o styk otca s maloletým, tak argumentoval v rámci tohto návrhu, že matka mu neumožňuje stykať sa s maloletým v takom rozsahu, v akom by mal on, ako otec záujem a právo sa stretávať s maloletým. Matka je tá, ktorá stanovuje, kedy sa môže maloletý stretnúť s otcom, a kedy nie, pričom celá situácia sa skomplikovala v súvislosti s pandemiou Covid-19, ktorá začala 12.3.2020. Otec sa snažil dodržiavať všetky pandemické opatrenia, matka však napriek tomu mu v styku so synom bránila, preto navrhol, aby súd upravil tento styk otca s maloletým neodkladne.

6. Uznesením sp. zn. 41P/118/2019 z 4.5.2020 Okresný súd Košice I tento návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 11.4.2020 zamietol v celom rozsahu. Otec voči tomuto uzneseniu

podal odvolanie, avšak Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 8CoP/129/2020 zo dňa 29.6.2020 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

7. Uznesením sp. zn. 41P/118/2019 z 23.2.2021 Okresný súd Košice I o ďalšom návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého Y. W., B.. XX.X.XXXX sumou 300,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počínajúc vykonateľnosťou tohto uznesenia, tým mení II. výrok uznesenia č. k. 41P/118/2019-70 zo dňa 11.12.2019. Návrh otca na úpravu styku s maloletým Y. W., B.. XX.X.XXXX zamietol. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 7CoP/40/2021 z 4.6.2021 toto uznesenie potvrdil.

8. Kolízny opatrovník vo svojej správe zo dňa 24.7.2020 uviedol, že vykonal šetrenie u otca, ako aj u matky maloletého, pričom vykonal aj rozhovor s maloletým Jurkom, a to bez prítomnosti rodičov. Kolízny opatrovník odporučil súdu v prípade, ak rodičia neuzavrú rodičovskú dohodu o úprave práv a povinností k maloletému, zvážiť nariadenie súdnoznaleckého dokazovania z odboru klinickej psychológie detí a dospelých, ktoré bude zamerané na zistenie vzťahov medzi rodičmi a dieťaťom na zistenie vzájomných väzieb a osobnostných profilov rodičov, aká forma starostlivosti je vhodná pre celkový vývin dieťaťa. Z rozhovoru, ktorý kolízny opatrovník vykonal s maloletým Y. vyplýva, že maloletý s ohľadom na jeho vek a rozumovú vyspelosť, v rámci hrania sa pred kolíznou opatrovníčkou uviedol, že má v škôlke troch kamarátov, O., K. H. H.. K. sa bije a pani učiteľka mu hovorí: „No,no“. Dieťa je komunikatívne a veľmi hravé. Na otázku, ako často, a či je s ockom maloletý odpovedal, že často. Na ďalšiu otázku, aby uviedol, čo robí u ocka? Maloletý odpovedal, že sa hrajú s robotmi. Maloletý neustále ukazoval hračky a vysvetľoval, čo ktorá hračka robí. Úrad s ohľadom na zistené skutočnosti, i na to, že maloletý sa nedokáže s ohľadom na svoj vek, s tým súvisiacu rozumovú vyspelosť vyjadriť k veciam týkajúcim sa úpravy práv a povinností, pričom každý z rodičov má inú predstavu o zabezpečovaní starostlivosti o dieťa odporučil tak, ako už bolo uvedené znalecké dokazovanie v prípade, že rodičia neuzavrú dohodu. V čase tohto šetrenia mal maloletý 4 roky.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými do spisu účastníkmi konania, a taktiež vyžiadanými súdom a zistil tento skutkový stav:

10. Maloletý Y. W., nar. 10.5.2016 je dieťaťom matky T.. Z. G., B.. XX.X.XXXX a otca N.. Y. W.V., B.. XX.X.XXXX. Rodičia spoločne mali partnerský vzťah od roku 2013 až do roku 2019 do leta, kedy pôvodne mali uzavrieť manželstvo, avšak k tomuto nedošlo a rodičia maloletého sa rozišli na podnet matky. Od uvedeného času teda už netvoria pár, a nestarajú sa spoločne o maloletého Y..

11. Matka maloletého T.. Z. G., B.. XX.XX.XXXX, býva v trojizbovom byte, v poschodovom rodinnom dome, v spoločnej domácnosti s maloletým Jurjom. Jedná sa o dvojgeneračný dom, kde každá časť domu má samostatný vchod. Druhú časť domu obývajú rodičia matky, ktorí sú zároveň vlastníkami uvedenej nehnuteľnosti. Matka pracovala v čase podania návrhu v spoločnosti MINEBEA Slovakia s.r.o. na pozícii recruiter. Od apríla 2020 sa matke zmenila pracovná pozícia na Team leader. Od . 1.4.2022 je na pozícii Hr. Generalist, na základe Dodatku z 12.4.2022 k Pracovnej zmluve zo dňa 1.4.2019, s tým, že podľa tohto dodatku bude zamestnávateľ poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu vo výške 1.600,- € brutto mesačne v mzde dohodnutej podľa prvej vety je zohľadnená aj prípadná práca zamestnanca nad čas v rozsahu maximálne 150 hodín ročne. Do tohto dodatku bol príjem matky cca 1.800 € brutto, t.j. 1.300-1.400,-€ netto, avšak z dôvodu organizačných zmien, keď jej pozíciu rušili a znižovali počet zamestnancov sa zmenil aj jej príjem. Mesačne poberá prídavok na dieťa 25,50 € a uplatňuje si daňový bonus. Mesačné výdavky matky pozostávajú: zálohové platby za bývanie - 160,- €, mobil - 30,- €, životné poistenie na cesty - 40,72,- €, poistenie pri úraze s následkom smrti - 31,81,- €, poistenie osobného motorového vozidla (povinné zmluvné poistenie a havarijné poistenie) - 25,14,- €, pohonné hmoty - 80,- €, náklady súvisiace s údržbou auta - 20,- €, fitness - 54,- €, strava (matka a dieťa) - 300,- €, oblečenie, obuv, hygienické potreby, drogéria - 100,- €. Výdavky v súvislosti s liekmi sú len pri bežných ochoreniach. Matka má v osobnom vlastníctve osobné motorové vozidlo značky TOYOTA YARIS, rok výroby 2012. Otec prispieva matke v zmysle neodkladných opatrení nariadených v konaní. Rodičia pri starostlivosti o maloletého pomáhajú nielen finančne, ale aj fakticky. Maloletý navštevoval v čase podania návrhu až do augusta 2020 Súkromnú materskú školu Bubbly, Alešovo nábrežie 6, Košice, za ktorú otec platil cca 250€ mesačne + stravné.

12. Podľa vyjadrenia matky s otcom dieťaťa komunikovali prostredníctvom SMS-správ a dokázu sa dohodnúť na veciach týkajúcich sa dieťaťa. Spočiatku matka tvrdila, že otec neakceptuje jej požiadavky týkajúce sa maloletého dieťaťa a to typu, aby otec dieťaťu nepúšťal bojové rozprávky, kupoval hračky typu robotov, zbrane. K maloletému má otec podľa matky benevolentný prístup čo zle vplýva na dieťa. Otec má s maloletým dobrý vzťah. Styk preto spočiatku matka navrhovala upraviť, z dôvodu, že maloletý je po stretnutí s otcom agresívny, bojovný a matke trvá tri dni, kým sa dieťa ustabilizuje. Podľa matky nie je otec schopný žiadneho kompromisu. Od augusta 2019 sa snažila s ním intenzívne dohodnúť vo veci úprav práv a povinností k maloletému dieťaťu avšak bezúspešne.

13. Otec, N.. Y. W., nar. XX.XX.XXXX, býva v trojizbovom byte sám, v čase kedy sa zdržiava na Slovensku. Jedná sa o byt, ktorý kúpil v roku XXXX - veľkometrážny byt č.XX na X. L. v novostavbe na V. XXA v W., pivnicu a garáž. V rovnakom obytnom dome kúpili v roku 2015 rodičia otca N.. Y. W. U.. H. N.. U. W. X. Č.. XX B. X. poschodí v novostavbe na V. XXA P. W. a dve pivnice, bývajú tam. Dňa 5.11.2019 otec darovacou zmluvou previedol svoj byt a pivnicu na svojich rodičov, toho času ho vlastní rodičia. Otec od júla 2015 bol zamestnaný v Číne, v spoločnosti Great Wall Motor Co., Ltd., HYCET E - Chuang Technology Co., Ltd. s adresou Industrial Park East, No. 75, Dongsheng Road, East 2nd Ring, Baoding - Hebei 071000, P.R. China na pracovnej pozícii Senior Lead Engineer EOL Engineering & Testing s čistou mesačnou mzdou vo výške cca 10.000€. Od 01.03.2020 sa otec vrátil na Slovensko a zamestnal sa v spoločnosti GARETT s.r.o. Prešov na pozícii líder výrobného inžinierstva s príjmom 2.100,- € netto. Od 1.4.2021 sa otec opäť vrátil do Číny, k svojmu predchádzajúcemu zamestnávateľovi. Príjem otca v Číne zistený nebol, nakoľko otec tvrdil, že je viazaný mlčanlivosťou, že nemôže súdu predložiť pracovnú zmluvu a preukázať aký príjem dosahuje a tiež aký príjem mal v roku 2019 keď tiež pracoval u tohto zamestnávateľa, v čase podania návrhu. Preto navrhol súdu, aby postupoval podľa ust. § 63 ods. 1 zák. o rodine, kedy súd by mal vychádzať z príjmu otca, ktorý by sa rovnal 20-násobku životné minima pre rok 2022, čo je vo výške 4.361,20 € a z tejto sumy určiť výšku výživného. Matka však navrhla, aby súd vyžiadal priamo od zamestnávateľa otca potvrdenie o jeho príjmoch, a to z Číny, a poukázala na to, že nesúhlasí s určením výšky výživného zo sumy 4.361,20 €, teda v súlade s § 63 ods. 1 zák. o rodine, pretože ako už vyplynulo z predchádzajúcich podaní otca, jeho príjem v Číne, ešte predtým ako sa vrátil na Slovensko dosahoval sumu minimálne 10.000,- €, to znamená, že potom, čo sa vrátil späť do Číny v apríli 2021, je možné, že jeho príjem je aj vyšší ako bol predtým. Ďalej matka poukázala na to, že pracovná zmluva nielen v Číne, ale aj inde vo svete nepodlieha obchodnému tajomstvu, a každý mzdový výmer resp. dekrét je súčasťou pracovnej zmluvy, do ktorého súd môže nahliadnuť. Neexistuje dôvod na neodtajnenie otcovho príjmu a pracovnej zmluvy počas jeho pôsobenia v Číne, preto je evidentné, že otec nechce prezradiť svoju mzdu, ktorá je vysoká, nadštandardná, a to v úmysle vyhnúť sa plateniu adekvátneho výživného na maloletého. Matka vyjadrila podozrenie, že otec ani neukončil pracovný pomer u čínskeho zamestnávateľa, u ktorého bol zamestnaný už od júla 2015, a to v období od januára 2020 do marca 2021, kedy mal pracovať na Slovensku, a kedy sa teda rok zdržiaval na Slovensku, a podľa názoru matky bolo jeho zamestnanie u tohto čínskeho zamestnávateľa iba dočasne prerušené, a jeho výkon práce dočasne pozastavený, čo však ešte neznamená, že mu nebola vyplácaná ani žiadna časť odmeny. Je teda možné, že otec okrem príjmu od slovenského zamestnávateľa mohol mať príjem aj od zamestnávateľa v Číne, nakoľko je zrejmé, že k tomuto zamestnávateľovi opätovne po návrate do Číny nastúpil, a doposiaľ tam pracuje.

14. Otec sa k týmto argumentom matky nevyjadril, iba trval na tom, že pracovnú zmluvu predložiť súdu nemôže, a nemôže ju odtajniť. Na pojednávaní dňa 21.4.2022 súd oboznámil prítomných, že nebude postupovať pri určovaní výšky výživného z § 63 ods. 1 zák. o rodine, ale bude vychádzať z potenciality príjmu otca, nakoľko má za to, že otec môže dosahovať takýto príjem, aký dosahoval aj v čase pred tým, ako sa vrátil na rok na Slovensko, t. j. vo výške cca 10.500,-€ (2.100,- € x päťnásobok, ako otec tvrdil v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že mal takýto príjem v Číne). Súd sa nestotožnil s postupom, že by mal vychádzať z 20-násobku sumy životného minima, nakoľko toto ustanovenie zákona o rodine sa vzťahuje na zamestnancov, ktorí majú príjem z inej, než závislej činnosti, ktorí ho nepreukážu, a v týchto prípadoch súd môže vychádzať z výšky 20-násobku sumy životného minima, čo však v danom prípade nie je možné, nakoľko otec je riadnym zamestnancom v Číne, a teda má príjmy zo závislej činnosti, pričom toto nebolo sporné. Matka označila akú pozíciu otec zastáva u zamestnávateľa v Číne a otec to nerozporoval. Na Slovensku sa taktiež zamestnal ako riadny zamestnanec (v riadiacej pozícii). Matka následne uviedla, že ak súd bude vychádzať z potenciality príjmu otca, netrvá na tom,

aby si súd vyžiadal potvrdenia o príjme od zamestnávateľa otca z Číny, z dôvodu urýchlenia konania, hospodárnosti konania.

15. Súd mal za nesporné aj u výpisov z účtu vo VÚB, ktoré súdu predložil sám otec, v čase pred nástupom do spoločnosti Garret Slovakia Motion s.r.o. na Slovensku, že jeho príjem musel byť cca päťnásobne vyšší ako v spoločnosti Garret. Mesačné výdavky otca pozostávajú: nájom (rodičom) - 300,- €, pôžička - 418,- €, výživné - 500,- €, mobil - 30,- €, pohonné hmoty - 160,- €, strava (otec, dieťa počas styku) - 400,- €, hygienické potreby, drogéria, ostatné náklady otca - 200,- €, životná poisťka - 130,- €. Otec uviedol, že v rámci realizácie styku zakupuje maloletému oblečenie, hračky v sume 100,- €. Od februára 2020 do apríla 2020 nemal žiaden príjem. Od októbra 2019 začal dobrovoľne platiť na výživu dieťaťa sumou 500,- € do doby, kým sa dohodnú o jeho výške. Pokiaľ ide o majetkové pomery otca, matka poukazovala na to, že vie, že otec má nadštandardný príjem v Číne, pretože spolu študovali pracovnú zmluvu, predtým realizoval platby cez internetbanking. V Číne vedie nákladný spôsob života, ktorým sa rád prezentuje aj pred svojimi kamarátmi, ktorých na svoje náklady pozýval do Číny a okolitých turistických destinácií, kde hradil ich pobyty, večere, aj posedenia v baroch. Rodinných príslušníkov obdarovával drahými darmi, svojmu otcovi daroval retro auto zn. Porsche. Otec nosí drahé značkové oblečenie, obuv, či hodinky a doplnky, čo korešponduje aj s jeho pracovnou pozíciou. Veľa cestuje po Ázii, býva v drahých hoteloch. Potrpí si na kvalitnú stravu v drahých reštauráciách. Má záľubu v motorkách, vlastní dve. Peniaze vynakladal aj na nadštandardné zariadenie svojho bytu v novostavbe na Huncovskej ulici v Košiciach. Tieto skutočnosti sú matke známe z jej dvoch pobytov v Číne v domácnosti otca v celkovej dĺžke 11 mesiacov. V tom čase plynula otcovi mzda na účet v Číne, ako aj na účet vo VÚB Banke na Slovensku.

16. Maloletý, Y. W., B.. XX.XX.XXXX, navštevoval do augusta 2020 Súkromnú materskú školu X., H. B. Č.. X P. W.N.. Mesačné výdavky na maloletého pozostávajú: poplatok za materskú školu súkromnú do augusta 2020- 250,- €, od septembra 2020 bol poplatok v škôlke mesačný, ako v bežných štátnych škôlkach plus strava a od sept. 2021 je mal. v prípravke, čiže za škôlku sa uhrádza iba stravné. Na oblečenie matka vynaloží cca - 100,- € mesačne, obuv - 30,- €, sporenie - 50,- €, hračky, knihy - 30,- €, voľnočasové kultúrne či športové aktivity - 100,- €, špeciálne hygienické potreby z dôvodu, že maloletý trpí ekzémom sú kozmetika - 30,- €. Maloletý je zdravý. Navštevuje logopédiu, kde sa uhrádza 5,-€ za sedenie v určený čas. Keďže matka nevie či sa otec bude v lete 2022 nachádzať na Slovensku, treba prihlásiť aj na prípadné výdavky, ktoré jej vzniknú ak tu otec nebude, pretože maloletého bude potrebné dať do denného tábora, aby matka mohla chodiť do práce. Vybavuje maloletému športový tábor v Calimero, keďže maloletý Jurko je veľmi nadaný na tieto športové aktivity, beh, futbal. V auguste už by škôlku mal mať. Ďalšie výdavky bude mať matka spojené s tým, že maloletý od septembra nastupuje na základnú školu Park Angelinum 8 v Košiciach. Bude mu potrebné zakúpiť školské potreby, školskú tašku, taktiež zariadenie do izby. Ďalej bol prijatý do umeleckej školy na Kováčskej ulici, kde bude navštevovať teda výtvarný krúžok, kde by mal nastúpiť taktiež od septembra, kde sa bude platiť okolo 30,- € mesačne. Matka mieni maloletého prihlásiť aj na športové aktivity v rámci školského roka od septembra 2022, napr. do Calimera, ako jej to navrhoval sám otec, ale v tom čase bol ešte maloletý veľmi maličký na to.

17. V priebehu konania otec navrhol, aby maloletý Juraj bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a výživné, aby súd neurčil. Tento návrh odôvodňoval tým, že od februára 2020 sa nachádza na Slovensku, je zamestnaný u slovenského zamestnávateľa, a matka otcovi neumožňuje sa s týmto maloletým v takom rozsahu, aký by bol pre maloletého najvhodnejší a v jeho najlepšom záujme, a taktiež sa s matkou otec nevie dohodnúť na tomto stretávaní. Otec by chcel, aby tento styk bol v širšom rozsahu, matka to však odmieta. Snaží sa s maloletým byť aj v kontakte prostredníctvom videohovorov. Otec predložil aj spoločnú komunikáciu s matkou prostredníctvom SMS, a taktiež prostredníctvom emailov, z ktorých vyplýva, že sa snažili s matkou nejakým spôsobom dohodnúť na úprave styku s maloletým, avšak nie vždy dospeli k spoločnému konsenzu. Matke nie vždy vyhovovalo to, akým spôsobom to otec navrhoval, alebo kedy sa chcel s maloletým stretnúť. V niektorých prípadoch bol maloletý chorý, preto matka maloletého otcovi odmietla dať, pretože chcela sa oňho postarať v tom čase sama. Určenie výživného, prípadne rozhodnutie o výživnom ponechal na rozhodnutí súdu. Podľa otca je s matkou sa problém dohodnúť vo veci styku s maloletým. Ohľadom styku počas prázdnin a sviatkov je otec ochotný pristúpiť na dohodu. Otec v rámci svojho vyjadrenia, ktoré doručil súdu k návrhu doručil aj mesačné náklady na syna po rozchode s matkou od 3.10.2019, z ktorých vyplývajú výdavky na rôzne oblečenie, hračky, na kultúrne, športové a iné aktivity, ktoré spolu otec s maloletým absolvovali v čase, kedy maloletý bol s otcom, a taktiež na bežné hygienické potreby a stravu.

18. Otec na pojednávani v decembri 2021 tvrdil, že u svojho pôvodného zamestnávateľa v Číne opätovne pracuje od apríla 2021, a je to z toho dôvodu, že nezvládol túto situáciu na Slovensku, aká bola v súvislosti s maloletým, že sa nevedel s matkou na ničom dohodnúť, preto keďže ani súd nerozhodol o úprave styku formou neodkladného opatrenia a otec sa nevedel domôcť tohto styku s maloletým v tom rozsahu, v akom to žiadal on, tak sa rozhodol, že teda odíde späť do Číny, ale tvrdil, že ako náhle súd rozhodne o úprave styku otca s maloletým a tento styk upraví, resp. ak zverí maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, tak sa otec okamžite vráti späť na Slovensko a ukončí zamestnanie v Číne.

19. Najväčším problémom v priebehu tohto konania bolo zverenie maloletého do osobnej, resp. striedavej starostlivosti rodičov, a zároveň úprava styku. Rodičia sa nedokázali dohodnúť na úprave styku, avšak na pojednávani dňa 16.12.2021, na ktorom boli prítomní aj otec aj matka, súd sa pokúsil s rodičmi uzavrieť aspoň predbežnú dohodu o úprave styku, ktorá mala platiť do februára 2022 s tým, že otec na tomto pojednávani deklaroval, že ukončí pracovný pomer v Číne ku dňu 3.2.2022 a vráti sa na Slovensko, aby sa mohol starať o maloletého. Tvrdil, že v spoločnosti Garret má opätovne otvorené dvere a príjmu ho kedykoľvek do zamestnania, kedy sa rozhodne sem vrátiť, a to za tú istú mzdu, za akú tam pracoval aj v čase, kedy bol tu v roku 2020 až 2021. Za týmto účelom teda súd nerozhodol ešte na predmetnom pojednávani dňa 16.12.2021, ale dal rodičom možnosť si predbežne vyskúšať úpravu styku, na ktorej sa zhodli na tomto pojednávani s tým, že otec uviedol, že v priebehu mesiaca január bude musieť pravdepodobne odísť do Číny, pretože tam bude potrebné ukončiť jeho kontrakt ku dňu 3.2.2022. V Číne bol v tom čase nastavený režim ohľadne Covid-19 opatrení taký, že tam bola nariadená karanténa 35 dní. Otec však tvrdil, že má otvorenú letenku, a že do Číny odcestuje začiatkom januára 2022. Súd preto odročil pojednávanie až na deň 21.4.2022, kedy mal za to, že do uvedeného času si otec vysporiada svoje záväzky a kontrakty v Číne, a nájde si resp. bude sa uchádzať o zamestnanie na Slovensku. Na pojednávani dňa 21.4.2022 však súd zistil, že otec túto predbežnú dohodu zo dňa 16.12.2021 s matkou nedodrжал. Už dňa 18.12.2022 odletel do Číny s tým, že v tom čase mal maloletého u seba, ani matke neoznámil tú skutočnosť, že odlieta späť do Číny a maloletého vrátili matke jeho rodičia, a to až ďalší deň potom, čo otec odletel. Otec síce argumentoval tým, že o tom, že odíde už 18.12.2021 ešte na pojednávani 16.12.2021 nevedel, že to zistil až potom, ale podľa názoru súdu je tomu ťažko uveriť, navyše to nijako otec nepreukázal. Od tohto dňa sa až do 21.4.2022 nenachádzal na Slovensku, s maloletým sa vôbec nestretol, iba sa s ním kontaktoval telefonicky resp. prostredníctvom Skype a videohovorov. Matka sa snažila otcovi umožniť aspoň takýto kontakt s maloletým, pretože chce, aby bol maloletý s otcom v kontakte, pretože majú spolu dobrý vzťah aj napriek tomu, že spolu často nie sú. S videohovormi bol takisto problém, pretože otec sa dožadoval komunikácie so synom v časoch, kedy to matke nevyhovovalo, a to aj vzhľadom na časový posun, ktorý je v Číne v rozsahu 6 hodín približne, kedy teda otec zvykol volať maloletého okolo 17:00 hod., kedy je v Číne 23:00 hod., ale nie vždy bol maloletý v tom čase doma a sústredený na hovor s otcom, čo otec potom vyčítal matke, že mu neumožňuje hovory s maloletým. Preto sa snažil domôcť toho, aby mu boli umožnené videohovory s maloletým v škôlke, na čo však škôlka reagovala tak, že matka na to súhlas nedala, preto mu to nemôžu umožniť. Matka však uviedla, že je nevhodné, aby sa otec takýmto spôsobom s maloletým resp. kontaktoval prostredníctvom videohovorov čase, kedy je maloletý v škôlke, kedy má svoj režim, tým by narušoval jeho pobyt v škôlke, a zároveň aj ostaným spolužiakom a učiteľkám, pretože je nepredstaviteľné, že by takto fungovali aj iné deti. Otec aj na pojednávani 21.4.2022 prostredníctvom svojho právneho zástupcu trval na tom, že žiada, aby dieťa bolo zverené do striedavej osobnej starostlivosti, resp. bude zverené matke, ale on bude mať upravené širší styk s maloletým a keď to takto bude, tak vtedy sa vráti na Slovensko. Právna zástupkyňa otca, ktorá bola prítomná na pojednávani, nevedela súdu uviesť, či otec už ukončil kontrakt v Číne, alebo ho neukončil k 3.2.2022. Taktiež sa nevedela vyjadriť k tomu, že kde sa momentálne otec nachádza. Matka však uviedla, že podľa jej vedomostí sa nachádza v Číne, ako to teda usúdila na základe videohovorov s maloletým, ktoré otec realizuje vždy o 17:00 hod., kedy môže on volať, pretože to jemu vyhovuje. Ide o taký čas, kedy už nie je v práci, ale ešte nie je v Číne noc. Aj maloletý, keď sa ho pýta na otázku, kde sa otec nachádza, otec mu na toto priamo nikdy neodpovie. Matka nesúhlasila so striedavou starostlivosťou, resp. úpravou styku, a trvala na tom, aby súd styk neupravoval, nakoľko nie je možné rozhodnúť o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti resp. upraviť styk otca s maloletým, keď otec sa tu fyzicky nenachádza, a nie je zrejmé, či vôbec sa na Slovensko vráti alebo nie, ani kedy, a či tu zotrúva, a akým spôsobom sa bude môcť starať o maloletého. Matka poukázala na to, že otec opakovane zavádzal súd resp. aj ju, keď tvrdil, že je na Slovensku, že tu ostane, že sa bude starať o maloletého. V marci 2021 sa bez toho, aby matke oznámil, že mieni odísť do Číny, premiestnil do Číny, To, že sa otec nachádza

opätovne v Číne, sa len dovtipila resp. zistila to prostredníctvom spoločných známych a vyplynulo to aj z toho, že sa s maloletým nestretával. Otec maloletému nikdy nepovedal ani v rámci videohovorov, ktoré pravidelne prebiehali v čase, kedy otec nebol na Slovensku, kde sa nachádza a ani kedy príde, pričom maloletý sa ho na to pypytoval. Nikdy mu jasne neodpovedal. Maloletý mal z toho zmätok, pretože otec s ním bol rok na Slovensku, pravidelne sa stretávali, maloletý bol na neho zvyknutý, mal s ním vytvorený dobrý vzťah. Zrazu otec odišiel a nič nikomu nevysvetlil. Takýmto spôsobom to trvalo v podstate až do novembra 2021, kedy sa otec vrátil na Slovensko, a to len preto, že vo veci bolo nariadené pojednávanie dňa 16.11.2021, na ktoré sa otec dostavil, a od tohto pojednávania až do 18.12.2021 sa nachádzal na Slovensku, kedy matka otcovi umožnila sa stretávať s maloletým, aj keď opäť to nebolo podľa predstáv otca. Matka však argumentovala tým, že otec sa zrazu z ničoho nič zjavil opätovne na Slovensku a dožadoval sa styku s maloletým, pričom maloletý nie je vec, ktorá sa dá nastaviť podľa toho, ako to otcovi vyhovuje, pretože maloletý nebol zžitý s tým, že otec sa nachádza na Slovensku, bol už zvyknutý na spoločnosť a prítomnosť matky, a potreboval istý čas na to, aby sa prispôbil novej situácii, ktorá nastala zase tým, že otec sa vrátil na Slovensko, pričom predtým nikoho na to vopred neupozornil, že sa späť vráti, a že sa bude dožadovať styku s maloletým. Matka mala už taktiež aj nejaký program a plány s maloletým, ktoré bežne realizujú, a na ktoré sú zvyknutí, pričom otec, keď sa vrátil na Slovensko, tak vlastne tieto bežné aktivity sa opätovne snažil zmeniť, a keď matka s týmto vyslovene nesúhlasila resp. sa s ním snažila dohodnúť na nejakých termínoch, tak otec to považoval za bránenie styku zo strany matky. Matka tvrdila počas konania aj to, že si myslí, že otec sa týmto návrhom na zverenie dieťaťa do striedavej starostlivosti resp. na úprave styku v širšom rozsahu domáha v podstate toho, aby sa o maloletého starali jeho rodičia, pretože tí bývajú v podstate v tom istom bloku ako otec, a teda v čase, kedy otec by nebol na Slovensku resp. by potreboval byť v práci, tak by sa o maloletého starali starí rodičia. S týmto matka nesúhlasila, pretože nie je pre maloletého v najlepšom záujme, aby mal prioritnú starostlivosť zo strany starých rodičov, a nie zo strany matky resp. otca, pokiaľ by teda bol ju schopný zabezpečovať osobne. Otec teda opätovne maloletému v decembri 2021 urobil vlastne to, čo aj v marci 2021, kedy bez vysvetlenia odišiel späť do Číny, a od 18.12.2021 až doposiaľ nachádza v Číne resp. na neznámom mieste a s maloletým sa stýka iba prostredníctvom videohovorov. Maloletému nevysvetlil, že sa nenachádza na Slovensku, ani to, prečo sa s ním nemôže stretnúť od decembra do apríla.

20. V dôsledku týchto skutočností kolízna opatrovníčka na pojednávaní dňa 21.4.2022 uviedla, že aj keď vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach navrhovala, aby bolo nariadené znalecké dokazovanie, v danom prípade a vzhľadom k danej situácii už takýto návrh nemá zmysel. Vzhľadom na to, že otec sa dlhodobo nenachádza na Slovensku, nie je v záujme maloletého dieťaťa, aby bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a to už z viacerých dôvodov. Maloletý od septembra 2022 nastúpi na základnú školu, a v súvislosti s vyjadreniami psychológov aj v rôznych iných veciach je zrejmé, že ide o veľmi dôležitú zmenu v živote maloletého dieťaťa. Preto by nebolo vhodné, keby sa zmenila okrem nástupu do školy aj táto situácia, pokiaľ ide o osobnú starostlivosť, nakoľko doposiaľ je zrejmé, že ju vykonáva v značnom rozsahu a v prevažnej miere matka. Prihliadajúc na nástup do školy by nebolo vhodné a v záujme maloletého, aby došlo k takýmto dvom veľkým zmenám v jeho živote. Je najvhodnejšie, aby bol zverený do osobnej starostlivosti matky, aby bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletého na základe jeho zárobkových možností a schopností a styk, aby sa neupravoval vzhľadom na to, že otec sa nenachádza na Slovensku.

21. Z písomných vyjadrení otca je zrejmé, že otec oslovoval rôzne inštitúcie, ktoré žiadal o pomoc pri tom, aby mu bolo umožnené sa stýkať s maloletým v širšom rozsahu. V tejto súvislosti oslovoval prostredníctvom emailu aj kolíznu opatrovníčku a v konaní navrhol, aby súd pribral do konania Radu pre práva dieťaťa so sídlom Spartakovská 3 v Trnave, nakoľko medzi rodičmi dlhodobo nedochádza k zhode ohľadom ďalšej starostlivosti o maloletého, a o styku otca s maloletým. Otec mal za to, že v rámci súdneho konania nie je plne rešpektovaný názor maloletého, a je súdu skresľovaný prezentáciou zo strany matky, a preto je vhodné, aby bolo posilnené postavenie maloletého Juraja pred súdom touto organizáciou, ktorá sa dlhodobo venuje hájeniu záujmu dieťaťa pred súdom a v súdnych konaniach, ktoré sa priamo dieťaťa dotýkajú. Otec mal za to, že z obsahu spisu je zrejmé, že od začatia konania je otec odkázaný na autoritatívne rozhodnutie matky ohľadom jeho kontaktu s maloletým, a na spĺňanie matkou nastavených podmienok, a toto sa nezlučuje s najlepším záujmom maloletého.

22. Súd poukazuje na to, že sa snažil v priebehu konania niekoľkokrát o to, aby rodičia maloletého medzi sebou navzájom uzavreli rodičovskú dohodu o zverení maloletého, taktiež o úprave styku a o výške výživného, avšak aj napriek značnej snahe zo strany súdu, ako aj kolízneho opatrovníka k dohode

rodičov nedošlo, iba k predbežnej dohode, ako to už bolo uvedené vyššie v rozsudku, ktorá však zo strany otca dodržaná nebola. Pritom dohoda rodičov je vždy v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, a má prednosť pred autoritatívnym rozhodnutím súdu o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu, pretože ak rodičia sa vedia dohodnúť, a vedia spolu navzájom komunikovať, je zrejmé, že nebudú vznikať konfliktné situácie medzi nimi, a tie najviac môžu škodiť maloletému dieťaťu, ktoré toto napätie medzi rodičmi cíti a má to dopad aj na psychický stav dieťaťa. Vysoko konfliktné situácie medzi rodičmi môžu maloletému dieťaťu spôsobiť aj psychickú traumu, s ktorou bude mať problémy celý život. Ako však súd uviedol, napriek enormnej snahe sa rodičia nedokázali zhodnúť na úprave práv, a súd poukazuje v tomto smere najmä na správanie otca, ktorý sa vehementne domáhal toho, aby bol v kontakte s maloletým čo najviac, chcel striedavú osobnú starostlivosť, a taktiež, čo najširšiu úpravu styku, avšak v skutočnosti v priebehu celého konania, ktoré trvalo od novembra 2019 do apríla 2022 sa na Slovensku nachádzal v podstate iba rok, a zbytok času sa nachádzal v Číne. Takže jeho tvrdenia a deklarácie o tom, ako sa intenzívne zaujíma o maloletého, ako s ním chce tráviť, čo najviac času, nekorešpondujú s jeho správaním a s jeho postupmi, ktoré mal v tomto konaní.

23. Podľa ust. § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

24. Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

25. Podľa § 65 ods. 1, 2 zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

26. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

27. Podľa ustanovenia § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

28. Podľa ustanovenia § 76 ods. 2 Zákona o rodine, proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

29. Podľa ust. § 78 zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na

návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

30. Podľa ust. § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

31. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby bolo zverené do osobnej starostlivosti matky. Za týmto účelom súd nepovažoval za potrebné, aby bolo nariadené znalecké dokazovanie, aby tieto skutočnosti boli preverené znalcom, nakoľko matka doposiaľ príkladne, bez výhrad zabezpečuje starostlivosť o maloletého dlhodobo, keďže otec sa nenachádza na Slovensku odkedy odišiel naposledy do Číny, od apríla 2021 doposiaľ, takmer rok, pričom výlučnú starostlivosť zabezpečuje matka. Maloletý je s otcom iba v telefonickom kontakte, resp. osobne iba vtedy, keď sa nachádza otec na Slovensku, čo bolo naposledy v novembri-decembri 2021. Je preto zrejmé, aj s prihliadnutím na pracovné povinnosti otca v zahraničí, že súd nemohol za danej situácie a daného stavu rozhodnúť inak ako tak, že maloletého zveril matke, pretože je to v jeho najlepšom záujme a preto bolo nevhodné nariadiť znalecké dokazovanie za tejto situácie, keď otec sa na Slovensku dlhodobo nezdržiava. Pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť, tak súd dospel k záveru, že je namieste určiť tak, ako je to uvedené v druhom výroku rozsudku kedy súd rozdelil obdobia a určil odlišnú výšku výživného, resp. aj výživného na tvorbu úspor. Od 27.11.2019, odkedy bol podaný návrh do februára 2020, dokedy otec bol ešte zamestnancom v Číne súd určil, že je primeraná suma 1.200,- € Eur, z toho 700, € na bežné výživné a suma 500,- € na tvorbu úspor. Súd mal za to, že v tom čase bola táto suma odôvodnená, nakoľko maloletý navštevoval aj súkromnú škôlku materskú (otec uhrádzal v priemere 250 Eur za škôlku mesačne). Od 1. marca 2020, keďže otec sa vrátil vtedy na Slovensko, jeho príjem poklesol na sumu 2.100,- €, tak súd určil výživné vo výške 550,- € z dôvodu, že maloletý ešte navštevoval súkromnú škôlku a šlo o nevyhnutný výdavok. Od 1. septembra 2020 súd rozhodol o výživnom taktiež vo výške 550,- €, ale už sumu 250,- € určil na tvorbu úspor z toho dôvodu, že maloletý už nenavštevoval súkromnú materskú škôlku, čiže odvtedy odpadol tento výdavok, ale bolo v možnostiach otca touto sumou prispievať, a to na tvorbu úspor aj zo svojho príjmu na Slovensku. Pritom súd poukazuje na to, že otec od roku 2015 pracoval v Číne, kde zarábala cca 10.600,- € mesačne, a je zrejmé, že z tejto sumy musel mať aj úspory na účte. Čiže súd rozhodol o tom, že suma 250,- € bude určená za toto obdobie na tvorbu úspor. Pokiaľ ide o ďalšie obdobie, tak otec od 1. apríla 2021 evidentne opustil Slovenskú republiku, odišiel opätovne do Číny. Pokiaľ ide o jeho príjem, tak súd mal za to, že tento dosahuje minimálne výšku 10.600,- €, tak ako to v podstate otec sám deklaroval v svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal znížiť výživné. V ňom uviedol, že jeho príjem sa oproti Číne znížil, keď nastúpil do Garretu o päťnásobok, z čoho vyplýva, že jeho príjem musel byť v roku 2019 -2020 vo výške 10.600,- €. Preto aj od apríla 2021, s prihliadnutím na potencialitu príjmu otca, jeho príjem je minimálne v tejto sume až doposiaľ. Súd mal za opodstatnené, že suma 700,- € bude dostačujúca na bežné výživné pre maloletého od apríla 2021 do budúcnosti, s tým, že zohľadnil aj to, že maloletý od septembra 2022 nastupuje na základnú školu, s čím budú spojené ďalšie výdavky i potreby. Suma 500,- € bude určená na tvorbu úspor do budúcnosti, od 1.4.2021. Súd pri rozhodovaní o výške výživného prihliada na všetky aspekty týkajúce sa určovania výživného - jednak na zárobkové majetkové možnosti povinného rodiča a tiež na odôvodnené potreby dieťaťa. Súd má za to, že rodič, ktorý má nadštandardný príjem sa má podieľať vo vyššom rozsahu na výživnom, aj keď doposiaľ deklarované potreby maloletého nezodpovedajú možno tejto sume. Dieťa má však právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, a teda pokiaľ otec má takýto príjem, oproti príjmu matky, ktorá má príjem cca 1.300,- € netto (t.č. už aj menej), tak toto výživné je podľa názoru súdu primerané, a bude umožňovať dieťaťu uskutočňovať a realizovať aj ďalšie jeho potreby, ktoré matka nemohla realizovať s maloletým, keďže nemala na to financie a otec jej dobrovoľne naviac neprispel. To umožní maloletému komfortnejší spôsob života, na vyššej úrovni. Ak by žili rodičia v spoločnej domácnosti, tento príjem by bol aj príjmom dieťaťa a dieťa by sa mohlo venovať aj aktivitám napr. športovým, ktoré sú finančne náročnejšie, či už tenis, či lyžovanie, alebo napr. cestovať, či chodiť na výlety, čo je tiež nákladné. Matka bez finančnej pomoci otca vo forme výživného, pri svojom príjme, nemôže dieťaťu zabezpečiť takúto životnú úroveň, a to že rodičia spolu nežijú, nemôže byť na úkor maloletého dieťaťa. Suma 700,- € na bežné výživné je aj s prihliadnutím na vek maloletého podľa názoru súdu adekvátna. Súd má ale za to, že je v možnostiach otca, aby zo svojho príjmu prispieval aj na tvorbu úspor maloletého a to sumou 500,- € mesačne od apríla 2021 do budúcnosti, preto ho zaviazal aj na túto povinnosť. Za týmto účelom matka je povinná zriadiť osobitný účet maloletého dieťaťa v bankovej

inštitúcií do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že potom čo ho otcovi oznámi otec na tento účet bude posilať úspory, avšak bežné výživné bude posilať k rukám matky. Pokiaľ ide o dlžné výživné, tak na bežnom výživnom, keďže súd otcovi zarátal tie sumy, ktoré platil matke na výživu maloletého a to po 500,- € (od decembra 2019 do februára 2021) a po 300,- € (od marca 2021 do apríla 2022) na základe neodkladných opatrení, tak súd vypočítal, že otec zaplatil za obdobie od podania návrhu do 30.4.2022 na bežnom výživnom sumu 11.700,- €. Otec bol zaviazaný na základe neodkladných opatrení platiť iba bežné výživné, preto súd odrátal túto sumu čo uhradil z dlhu bežného výživného. Otec mal uhradiť za obdobie od 27.11.2019 - alikvotná časť za november, t.j. 93,20 €, do februára 2020 platiť po 700,- €, od marca do augusta 2020 sumu 550,- €, od septembra 2020 do marca 2021 sumu 300,- € a od apríla 2021 do apríla 2022 sumu 700,- €, t.j. dokopy sumu 16.693,20 € dokopy. Suma dlžného výživného bežného je vo výške 4.993,20 € ako rozdiel medzi tým čo mal uhradiť a čo uhradil. Pokiaľ ide o úspory otec na tvorbu úspor neuhradil nič, preto dlžné výživné za dané obdobie je vo výške 9.816,64 € (nov. 2019 alikvotná časť t.j. 66,64 €, december 2019 až február 2020 po 500,- €, od septembra 2020 do marca 2021 po 250,- € a od apríla 2021 do apríla 2022 po 500,- €). Súd v danom prípade mal za to, že nie je potrebné rozhodnúť o úhrade dlžného výživného ani bežného, ani určeného na tvorbu úspor, aby bolo zaplatené v splátkach, nakoľko príjem otca je dostatočný na to, aby to zaplatil aj naraz, a v takejto krátkej lehote. Navyše matka tiež nebola zvyhodňovaná splátkami, pokiaľ išlo o zabezpečovanie potrieb maloletého v období, za ktoré vzniklo toto dlžné výživné. S tým, že dlžné výživné určené na tvorbu úspor uhradí otec na osobitný účet maloletého, ktorý mu oznámi matka.

32. Pokiaľ ide o styk otca s maloletým tak súd mal za to, že vzhľadom na situáciu, že otec sa doposiaľ nenachádza na území Slovenskej republiky, súdu nie je zrejmé, či otec sa vôbec dostaví na Slovensko, v akom termíne, pretože jeho tvrdenia, že sem príde, resp., že sa sem vráti, boli niekoľkokrát síce ním deklarované, ale nikdy ich nespĺnil, preto styk nie je možné upraviť. Súd nemôže vychádzať z toho, čo nastane, či môže nastať, ale musí vychádzať zo skutkového stavu, ktorý má náležite zistený, a ktorý mu je známy v čase rozhodovania súdu, pričom na to už súd otca v priebehu konania na pojednávaní niekoľkokrát upozorňoval. Napriek tomu otec trval na úprave styku, resp. striedavej starostlivosti. Súd môže upraviť styk, iba ak bude skutočne možné ho realizovať. Ak by súd upravil styk otca s maloletým a stanovil presné termíny kedy má styk prebiehať, neúmerne by to obmedzovalo matku i maloletého, ak by v skutočnosti otec pre maloletého neprišiel v stanovenom čase. Súd poukazuje na to, že otec sa z Číny na Slovensko nedostavil už 4 mesiace, odkedy naposledy odišiel, pričom predtým taktiež pol roka s maloletým osobne nebol. Pokiaľ ide o videohovory, je namieste, aby si rodičia stanovili jednotný čas, kedy matka maloletého na videohovor s otcom pripraví, fyzicky aj psychicky, a tento hovor sa zrealizuje v čase primeranom pre obe strany, prihliadajúc na časový posun medzi Čínou a Slovenskom. Toto súd zatiaľ ponechal na dohode rodičov, pretože má za to, že pokiaľ ide o videohovory, matka umožňuje otcovi so synom takto komunikovať, ale je v záujme oboch strán a najmä maloletého, aby si rodičia stanovili presné termíny a následne ich dodržiavali.

33. Súd nepríbral do konania Radu pre práva dieťa, nakoľko už na pojednávaní 21.4.2022 vo veci rozhodol a nepovažoval za potrebné a v záujme maloletého dieťaťa túto organizáciu pribrať do konania, pretože sám konal v najlepšom záujme maloletého.

34. Pokiaľ ide o trovy konania, súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania podľa § 52 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I, v troch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku, z. č. 160/2015 Z.z., ďalej iba CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba dôvodmi uvedenými v § 365 ods.1 CSP:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, z. č.161/2015 Z.z., ďalej iba CMP).

Odvolaie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§62 ods.2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.